

što može da stane u šaci; (fig. di persone) skup, skupina; *una —di fièno*, pregršt sijena. || *av. a manate*, šakom i kapom. || *Sinòn.*: manciata, pugno, giumentella, pizzico, pugnello.

manca, f. *la (mano)* —, lijeva ruka, ljevica; lijeva strana; (fig.) *a dritta e a —*, sa sviju strana. **mancamento**, m. pomanjkanje, nesavršenost; mana, nedostatak; oskudica, nemanje.

mancante, ag. koji nedostaje, koji fali, nedostatan; nepotpun, nesavršen; nenazočan, koji nije došao.

mancanza, f. (insufficienza) oskudica, nedostatak, nemanje; (difetto) nestašica, manjak; pogreška, omaška; (menda) mana, nedostatak; (trascuranza) nemar, zanemarenje; (svenimento) nemoc, slabost, mana; klonulost; nesvijest; (all' appèllo mil.) izostanak, nenazočnost; *in, per —di*, u nedostatku, iz nedostatka; — *di parola*, neodržanje riječi; — *di guadagno*, propuštena zarada; — *della dovuta cura*, zanemarenje dužnog staranja; — *di mezzi*, nestašica sredstava; — *di tempo*, nestašica, nedostatak vremena.

mancare (*manco, -chi*), v. n. (aver penuria) ne dostajati, oskudjivati; (non avere) nemati, manjkati, faliti; (esser assente) biti odsutan; (venir meno) biti blizu nesvijesti, prenemoći se; (ad un convegno) ne otici, ne biti na sastanku; (un affare) rđavo izraditi; (il seme) ne izbiti, ne istjerati; (la seminazione) izdati, omahnuti; (fallire) bankrotirati, propasti; (di aiuto) ne pomoći, ne priteći u pomoć; *tu manchi a' tuoi doveri*, ti ne ispunjaš svoje dužnosti; — *ai vivi, umrijeti*; — *di fede a*, krenuti vjekom, izdati povjerenje; — *di parola*, ne odražati riječ; *poco mancò che non lo facesse*, u malo da nije učinio; *tutti si manca*, čitav svijet grijesi; *non manca chi lo crede*, ima ih koji to vjeruju; *è un pezzo che manchi da Venezia?*, koliko je da si odsutan iz Mletaka?; *ci mancherebbe!*, još bi se to htjelo; *andar mancando*

(di forze), opadati, malaksati (komu snaga).

mancatore, m. koji ne održaje, koji dolazi na manje; — *di fede*, vjeroloman; — *di parola*, nedržatelj riječi.

manchévole, ag. V. **mancante**. **manchevolezza**, f. (p. u.) V. **mancamento**.

manchevolmente, av. (p. u.) nedovršeno, nesvršeno; nepotpuno; nesavršeno.

mância (-ce), f. napojnica; poklon, dar; (in un contratto) mito; (alla moglie di colui col quale si fa il contratto) darovi ženi poslige pogodbe s mužem; — *generosa*, dobra nagrada; *le - e di capo d' anno*, pokloni; *far la prima —* (de' bottegai), darovati, pokloniti.

mancina, f. (mano) lijeva ruka; lijeva strana; ljevica; — *idrâulica* (mâccchina), teretna dizalica; *a —*, lijevo, na lijevo, s lijeva.

mancino, ag. lijevi; (di cavallo) konj, komu su kopita izvijena upolje. || m. ljevak, ljevoruk; *discorso —*, govor bez nastavka; *politica -a*, neprikladna politika; *la -a*, lijeva ruka.

mancipio (-pi), m. (stòr.) rob, sluga.

mancio (-chi), ag. lijevi; (mancante) nedostatan, nepotpun; *senza —*, bez sumnje, za cijelo; *a ditta e a —*, sa sviju strana. || m. nedostatak, pomanjkanje.

mance, av. (lett.) manje; (nemmeno) ni; — *male!*, hajde de!; — *per idèa*, za ništa na svijetu; *non lo cède — a lui*, ni njemu ne popušta.

mandafuori, m. (p. u.) V. buttafuori.

mandamentale, ag. (bur.) kantski; (leg.) okružni, kotarski.

mandante, m. (leg.) povjeritelj, mandant, punomoćitelj, ovlastitelj, davalac punomoći.

mandare, v. a. slati, poslati, posljaljati; otpovititi, otpovljati; otpremati; — *cercare qd.*, poslati po nekoga; — *via*, odbiti nekoga, otpustiti nekoga grubo; — *a dire, a chiamare*, poručiti po nekoga; — *ad effètto*, ostvariti, staviti u djelo, izvesti; — *per le lunghe*, razvlačiti, odgađati;